

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών

2011/2089(INI)

12.10.2011

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών

προς την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων

σχετικά με την πορεία προς μια συνεκτική ευρωπαϊκή προσέγγιση της
συλλογικής προσφυγής
(2011/2089(INI))

Συντάκτρια γνωμοδότησης: Σουλβάνα Ράπτη

PA_NonLeg

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών καλεί την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι καταναλωτές που πλήττονται από κάποια παραβίαση του νόμου και επιθυμούν να ακολουθήσουν τη δικαστική οδό για να επιτύχουν επανόρθωση της κατάστασης σε ατομική βάση αντιμετωπίζουν συχνά σημαντικά κωλύματα από άποψη πρόσβασης, αποτελεσματικότητας και οικονομικής προσιτότητας ενίοτε λόγω των υψηλών δικαστικών εξόδων, πιθανού ψυχολογικού κόστους, των περίπλοκων και χρονοβόρων διαδικασιών και της έλλειψης πληροφόρησης σχετικά με τα διαθέσιμα ένδικα μέσα,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στην περίπτωση που μεγάλη ομάδα πολιτών είναι θύματα της ίδιας παράβασης, η ατομική αγωγή δεν αποτελεί ίσως αποτελεσματικό μέσο αντιμετώπισης των αθέμιτων πρακτικών ή λήψης αποζημίωσης για τη ζημία που προκάλεσαν οι πρακτικές αυτές, ιδίως αν η προσωπική ζημία είναι μικρή σε σύγκριση με τα έξοδα,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με την Ειδική Έρευνα του Ευρωβαρομέτρου, της 15ης Οκτωβρίου 2004, που διεξήχθη στα κράτη μέλη της ΕΕ-15 για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την πρόσβαση στη Δικαιοσύνη, ένας στους πέντε καταναλωτές και ένας στους δύο καταναλωτές δεν θα προσφύγουν στη δικαιοσύνη για αντιδικίες που αφορούν ποσά μικρότερα των 1.000 ευρώ και 200 ευρώ αντιστοίχως,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το Flash Ευρωβαρόμετρο σχετικά με την "Στάση του καταναλωτή έναντι του διασυνοριακού εμπορίου και της προστασίας του καταναλωτή" του Μαρτίου 2011, το 79% των ευρωπαϊών καταναλωτών δηλώνουν ότι θα ήταν περισσότερο διατεθειμένοι να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους δικαστικά εάν μπορούσαν να συμμετέχουν σε μια συλλογική αγωγή, επειδή η μέθοδος αυτή θα ήταν ωφέλιμη από απόψεως κόστους και αποτελεσματικότητας,
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι σε ορισμένα κράτη μέλη η συνολική απόδοση των υφιστάμενων εργαλείων προσφυγής και επιβολής για τους καταναλωτές σε επίπεδο ΕΕ δεν κρίνεται ικανοποιητική, ή ότι παρόμοιοι μηχανισμοί δεν είναι επαρκώς γνωστοί, με αποτέλεσμα την περιορισμένη χρήση τους,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η επιβολή του νόμου μέσω της παύσης των παραβιάσεων και της επιβολής προστίμων δεν παρέχει καθαυτή τη δυνατότητα στους καταναλωτές να αποζημιωθούν για τη βλάβη που υπέστησαν,
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι δεκαέξι κράτη μέλη έχουν μέχρι σήμερα καθιερώσει μηχανισμούς συλλογικής προσφυγής στο νομικό τους σύστημα, με μεγάλες διαφορές από πλευράς πεδίου εφαρμογής, διαδικαστικών χαρακτηριστικών (νομικό καθεστώς, κατηγορίες θυμάτων, τύπος διαδικασίας (opt-in/opt-out), χρηματοδότησης ή ρόλου που διαδραματίζουν οι μηχανισμοί εναλλακτικών μεθόδων επίλυσης διαφορών παράλληλα με τη δικαστική προσφυγή) και αποτελεσματικότητας δημιουργώντας ένα πραγματικό

νομικό συνονθύλευμα σε επίπεδο ΕΕ,

- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι η συγκέντρωση των αξιώσεων σε μία ενιαία διαδικασία συλλογικής προσφυγής, ή η δυνατότητα έγερσης μιας τέτοιου είδους αξίωσης από έναν αντιπροσωπευτικό φορέα ή οργανισμό που ενεργεί υπέρ του δημόσιου συμφέροντος, θα μπορούσε να απλουστεύσει τη διαδικασία και να μειώσει τα έξοδα των εμπλεκόμενων μερών,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ένα σύστημα βασιζόμενο σε συλλογικές νομικές προσφυγές μπορεί να συμπληρώσει επωφελώς, όχι όμως και να υποκαταστήσει, την ατομική νομική προστασία·
- Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ολοκλήρωση των ευρωπαϊκών αγορών και η επακόλουθη αύξηση των διασυνοριακών δραστηριοτήτων υπογραμμίζουν την ανάγκη ύπαρξης μιας συνεκτικής πανευρωπαϊκής προσέγγισης για την αντιμετώπιση περιπτώσεων στις οποίες οι καταναλωτές "αφήνονται με άδεια χέρια", καθώς οι διαδικασίες συλλογικής αξίωσης αποζημίωσης που έχουν θεσπιστεί σε πολλά κράτη μέλη δεν παρέχουν διασυνοριακές λύσεις,

Η ανάγκη για ένα πλαίσιο της ΕΕ

1. τονίζει ότι, λόγω των αδυναμιών του ισχύοντος πλαισίου προσφυγής και επιβολής στην ΕΕ καθώς και της έλλειψης ενημέρωσης, σημαντικό ποσοστό καταναλωτών και ΜΜΕ που έχουν υποστεί ζημιά δεν υπερασπίζονται το δικαίωμά τους για αποζημίωση και η συνέχιση των παράνομων πρακτικών προκαλεί σημαντική συνολική ζημιά στην κοινωνία
2. καλεί ως εκ τούτου την Επιτροπή να ενισχύσει περαιτέρω και να αυξήσει την αποτελεσματικότητα των υφιστάμενων μέτρων, όπως η οδηγία 98/27/ΕΚ περί αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών και ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή του νόμου σε σχέση με την προστασία του καταναλωτή, προκειμένου να εξασφαλισθεί η δέουσα δημόσια προστασία των δικαιωμάτων του καταναλωτή στην ΕΕ· επιμένει ωστόσο ότι ούτε η οδηγία 98/27/ΕΚ ούτε ο Κανονισμός (ΕΚ) 2006/2004 επιτρέπουν την αποζημίωση των καταναλωτών για τη ζημιά που υπέστησαν·
3. υπενθυμίζει περαιτέρω ότι ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 861/2007 σχετικά με τη θέσπιση Ευρωπαϊκής Διαδικασίας Μικροδιαφορών, η Οδηγία 2008/52/ΕΚ σχετικά με ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 805/2004 σχετικά με τη θέσπιση Ευρωπαϊκού Εκτελεστού Τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις έχουν σχεδιαστεί για να βελτιώσουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, να απλουστεύσουν τις μικροδιαφορές σε διασυνοριακό επίπεδο και να μειώσουν τις δαπάνες, αλλά δεν έχουν μέχρι σήμερα χρησιμοποιηθεί επαρκώς λόγω έλλειψης ενημέρωσης· επισημαίνει, όμως, ότι τα εν λόγω μέσα αντιμετωπίζουν μόνο μεμονωμένες περιπτώσεις·
4. υπογραμμίζει ότι η τρέχουσα κατάσταση δεν είναι απλώς επίσημα για τους καταναλωτές που αποτελούν τον πιο αδύναμο κρίκο στις εμπορικές συναλλαγές, αλλά επιβάλλει επίσης άνισες συνθήκες αγοράς για τις επιχειρήσεις που συμμορφώνονται με τους κανόνες ως

αποτέλεσμα του αθέμιτου ανταγωνισμού· υπογραμμίζει επί πλέον ότι δεν υφίσταται σήμερα νομικό σύστημα που διέπει την καταβολή αποζημίωσης για ζημίες που προκλήθηκαν από παραβάσεις του δικαίου περί ανταγωνισμού σε μεμονωμένα άτομα στις περισσότερες χώρες της ΕΕ· σημειώνει ότι οι αρμόδιες για τον ανταγωνισμό αρχές τιμωρούν τις παραβάσεις του δικαίου ανταγωνισμού και τα σχετικά πρόστιμα καταβάλλονται στο κράτος, ενώ οι καταναλωτές που θίγονται άμεσα από παρόμοιες παραβάσεις δεν αποζημιώνονται

5. σημειώνει με ανησυχία του ότι η τρέχουσα έλλειψη αποζημίωσης συνιστά σημαντικότατο κενό του νομικού συστήματος, καθιστώντας δυνατή την παράνομη κερδοφορία για τους εμπόρους·
6. επισημαίνει ότι, δεδομένης της ποικιλομορφίας των υφιστάμενων εθνικών συστημάτων, η έλλειψη ασφάλειας δικαίου και συνεκτικής προσέγγισης στον τομέα της συλλογικής προσφυγής σε επίπεδο ΕΕ είναι δυνατό να υπονομεύσει την άσκηση δικαιωμάτων από πολίτες και να προκαλέσει άνιση επιβολή παρόμοιων δικαιωμάτων·
7. τονίζει ότι η κατάσταση αυτή οδηγεί σε σημαντική εισαγωγή διακρίσεων όσον αφορά την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε βάρος της εσωτερικής αγοράς, καθώς οι καταναλωτές τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης ανάλογα με τον τόπο όπου είναι εγκατεστημένοι·
8. επισημαίνει ότι σύμφωνα με μελέτη που εκπονήθηκε για λογαριασμό της ΓΔ SANCO το 2008 ("Αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των μηχανισμών συλλογικής προσφυγής στην ΕΕ"), κανένας από τους υφιστάμενους μηχανισμούς συλλογικής προσφυγής στην ΕΕ δεν δημιούργησε δυσανάλογες οικονομικές συνέπειες στις ενεχόμενες επιχειρήσεις·
9. διαπιστώνει ότι διαβουλεύσεις κατέστησαν σαφές ότι υφίστανται κενά στο σημερινό ρυθμιστικό πλαίσιο· τονίζει, ως εκ τούτου, την προστιθέμενη αξία μιας συνεκτικής δράσης της ΕΕ για τη δημιουργία ενός κοινού πλαισίου στον τομέα των συλλογικών προσφυγών ώστε να αντιμετωπιστούν οι ελλείψεις και η αναποτελεσματικότητα των υφισταμένων νομικών μέσων της ΕΕ, η διαφοροποίηση των καταστάσεων σε εθνικό επίπεδο, η πιθανή εξέλιξη και οι μεταρρυθμίσεις των υφισταμένων εθνικών συλλογικών συστημάτων προσφυγών ή η εισαγωγή αντίστοιχων συστημάτων στα κράτη μέλη όπου παρόμοια μέσα δεν υφίστανται ακόμη·
10. καλεί, συνεπώς, την Επιτροπή να υποβάλει μέτρα, περιλαμβανομένης πιθανώς μιας νομοθετικής προτάσεως που θα δημιουργεί έναν συνεκτικό μηχανισμό σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τις συλλογικές προσφυγές στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών, που θα εφαρμόζεται σε διασποριστικές περιπτώσεις, στη βάση κοινών αρχών και ρητρών που θα εμπνέονται από τη νομική παράδοση της ΕΕ και τις έννομες τάξεις των 27 κρατών μελών και σε συμφωνία με τις αρχές της επικουρικότητας και αναλογικότητας που κατοχυρώνονται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση·
11. προτείνει να περιληφθούν σε αυτή την πρόταση μέτρα ενίσχυσης του συντονισμού και ανταλλαγής ορθών πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών· τονίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι οι υπάρχουσες εθνικές εμπειρίες στον τομέα των συλλογικών προσφυγών αποκάλυψαν τα προς αποφυγή λάθη με σκοπό τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού μηχανισμού συλλογικής προσφυγής σε ευρωπαϊκό επίπεδο·

12. τονίζει ότι έχει δημιουργηθεί δυναμική για μία συνεπή δράση σε επίπεδο ΕΕ όσον αφορά τη δημιουργία κοινού πλαισίου στον τομέα της συλλογικής προσφυγής διότι ορισμένα κράτη μέλη εξετάζουν επί του παρόντος δυνατότητες για την εισαγωγή ουσιαστικών μεταρρυθμίσεων όσον αφορά το σύστημά τους συλλογικής προσφυγής, ενώ άλλα εξετάζουν επί του παρόντος την εισαγωγή παρόμοιων συστημάτων·

Γενικές αρχές – ισχυρές διασφαλίσεις κατά των καταχρηστικών αντιδικιών

13. τονίζει ότι μια ευρωπαϊκή προσέγγιση της συλλογικής προσφυγής δεν πρέπει να παρέχει οικονομικά κίνητρα για την έγερση καταχρηστικών συλλογικών αγωγών και θα πρέπει να προβλέπει ισχυρές και αποτελεσματικές διασφαλίσεις για την αποφυγή αβάσιμων αγωγών και δυσανάλογων εξόδων για τις επιχειρήσεις, ιδίως σε αυτή την περίοδο χρηματοπιστωτικής κρίσης·

14. υπογραμμίζει ότι θα πρέπει να ενθαρρυνθεί θερμά, όπου αυτό είναι δυνατό, η έγκαιρη επίλυση διαφορών μέσω διαλόγου μεταξύ των ενεχόμενων μερών, και ότι η προσφυγή στα δικαστήρια θα πρέπει να εξετάζεται ως έσχατη λύση· καλεί τον επιχειρηματικό κόσμο να αναγνωρίσει ότι είναι προς το καλύτερο συμφέρον του να αναλαμβάνει εθελοντικές πρωτοβουλίες ώστε να αποζημιώνονται αποτελεσματικά οι καταναλωτές με σκοπό να αποφεύγονται οι δικαστικές διαδικασίες· υπογραμμίζει ότι οι μηχανισμοί εναλλακτικών τρόπων επίλυσης διαφορών (ADR) μπορούν να παράσχουν στα εμπλεκόμενα μέρη μία λιγότερο δαπανηρή και ταχύτερη λύση και να διαδραματίσουν συμπληρωματικό ρόλο, που δεν αποκλείει τη δικαστική προσφυγή· επισημαίνει, ωστόσο, ότι υφίστανται επί του παρόντος σημαντικές ελλείψεις - από απόψεως γεωγραφικής καθώς και ειδικής όσον αφορά τον εν λόγω τομέα - στα υφιστάμενα συστήματα ADR στην ΕΕ·

15. αναγνωρίζει την ανάγκη αποφυγής ορισμένων καταχρήσεων ή δόλιας χρήσης των μηχανισμών συλλογικής προσφυγής που σημειώθηκαν σε μη ευρωπαϊκές χώρες και ειδικότερα στις ΗΠΑ με το σύστημα των "συλλογικών αγωγών" που ισχύει εκεί·

16. υπογραμμίζει ότι ένα αποτελεσματικό σύστημα συλλογικής προσφυγής θα πρέπει να είναι σε θέση να παράγει νομικά ασφαλή, δίκαια και επαρκή αποτελέσματα σε εύλογο χρονικό διάστημα, σεβόμενο παράλληλα τα δικαιώματα όλων των εμπλεκόμενων μερών· θεωρεί ότι η προσέγγιση της ΕΕ στις συλλογικές προσφυγές θα έπρεπε να περιλαμβάνει τη δυνατότητα άσκησης προσφυγής κατά της απόφασης του δικαστηρίου εντός συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος·

17. τονίζει ότι χαρακτηριστικά που ενθαρρύνουν μια φιλοσοφία προσφυγής στα δικαστήρια, όπως οι αποζημιώσεις, οι αμοιβές ανάλογα με την έκβαση της δίκης, η χρηματοδότηση εκ μέρους τρίτων μερών, η έλλειψη ελέγχου στις αντιπροσωπευτικές οντότητες που παρίστανται στο δικαστήριο, η δυνατότητα για τους δικηγόρους να προσεγγίζουν τα δυνητικά θύματα και η ανακριτική διαδικασία προσαγωγής στοιχείων στο δικαστήριο - με την επιφύλαξη των εξουσιών που ανατίθενται στα δικαστήρια και στις εθνικές αρχές σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο - δεν συνάδουν με την ευρωπαϊκή νομική παράδοση και πρέπει να απορρίπτονται· τονίζει ότι θα πρέπει να ληφθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να απαγορευθεί η αναζήτηση της πλέον ευνοϊκής νομοθεσίας σε άλλο κράτος μέλος (forum shopping)·

18. επιμένει στην ανάγκη οικοδόμησης ευρωπαϊκής προσέγγισης στη συλλογική προσφυγή πάνω στην αρχή της θετικής επιλογής (opt-in), δια της οποίας τα θύματα εντοπίζονται σαφώς και λαμβάνουν μέρος στη διαδικασία μόνον εάν εκφράσουν ρητά ότι το επιθυμούν, προκειμένου να αποφεύγονται δυνητικές καταχρήσεις· υπογραμμίζει την ανάγκη να γίνουν σεβαστά τα υφιστάμενα ευρωπαϊκά συστήματα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας· καλεί την Επιτροπή να εξετάσει ένα σύστημα το οποίο θα παράσχει τις απαραίτητες πληροφορίες σε όλους τους πιθανούς καταναλωτές που εμπλέκονται, θα αυξάνει την αντιπροσωπευτικότητα των συλλογικών δράσεων και θα εξασφαλίζει απλή, προσιτή και αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη για τους πολίτες της ΕΕ, αποφεύγοντας με τον τρόπο αυτό υπερβολικές διαδικασίες διαιτησίας και ως εκ τούτου περιττές μεμονωμένες ή συλλογικές δράσεις σχετικά με την ίδια παράβαση·
19. καλεί τα κράτη μέλη να θέσουν σε εφαρμογή αποτελεσματικούς μηχανισμούς διασφαλίζοντας την ενημέρωση του μέγιστου δυνατού αριθμού θυμάτων, ιδίως όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, κυρίως όταν τα θύματα διαμένουν σε πολλά κράτη μέλη, αποφεύγοντας να βλάπτουν κατά τρόπο αδικαιολόγητο την υπόληψη του εμπλεκόμενου μέρους, με στόχο την αυστηρή τήρηση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας·
20. τονίζει ότι προκειμένου να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα του συστήματος σχετικά με τις συλλογικές προσφυγές και να αποφεύγονται πιθανές καταχρήσεις, η προσέγγιση της ΕΕ στη συλλογική προσφυγή θα έπρεπε να περιλαμβάνει μόνο συλλογική αγωγή από νομικά πρόσωπα δεόντως αναγνωρισμένα σε εθνικό επίπεδο (δημόσιες αρχές όπως οι Διαμεσολαβητές ή οργανώσεις καταναλωτών)· καλεί την Επιτροπή, σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη, να καθορίσει μια κοινή σειρά κριτηρίων που πρέπει να πληρούν οι οργανώσεις καταναλωτών προκειμένου να είναι σε θέση να παρίστανται στο δικαστήριο· υπογραμμίζει ότι οι εθνικές αρμόδιες αρχές πρέπει να είναι υπεύθυνες για τη διερεύνηση του εάν οι οργανώσεις καταναλωτών πληρούν τα κριτήρια αυτά·
21. τονίζει ότι, στην περίπτωση διασυνοριακών αντιδικιών, ο αντιπροσωπευτικός φορέας (δημόσια αρχή ή εξουσιοδοτημένη οργάνωση καταναλωτών) πρέπει να είναι σε θέση να εκπροσωπεί τα θύματα από άλλα κράτη μέλη που προσχώρησαν στη διαδικασία συλλογικής προσφυγής σε οιοδήποτε άλλο κράτος μέλος·

Ο ρόλος του δικαστηρίου και η σημασία της πληροφόρησης

22. υποστηρίζει ότι το δικαστήριο διαδραματίζει καίριο ρόλο όσον αφορά την απόφαση επί του παραδεκτού της αξίωσης και της εκπροσώπησης του προσφεύγοντος, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι εξετάζονται μόνον οι βάσιμες αγωγές και να κατοχυρωθεί μια σωστή ισορροπία μεταξύ της πρόληψης των καταχρηστικών προσφυγών και της προστασίας του δικαιώματος για πραγματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη, τόσο για τους πολίτες όσο και για τις επιχειρήσεις της Ένωσης·
23. θεωρεί ότι το δικαστήριο πρέπει επίσης να εξασφαλίζει ότι η αποζημίωση κατανέμεται δίκαια και να ελέγχει, εάν είναι δίκαιοι οι διακανονισμοί χρηματοδότησης· τονίζει ότι μηχανισμοί ελέγχου του δικαστηρίου και απαιτήσεις αναλογικότητας θα πρέπει να προστατεύουν τους εναγόμενους από καταχρήσεις του συστήματος·
24. επιμένει στην ανάγκη σεβασμού της αρχής βάσει της οποίας ο "ηττημένος πληρώνει",

σύμφωνα με την οποία ο ηττηθείς διάδικος καταβάλλει τα δικαστικά έξοδα προκειμένου να αποφεύγονται οι διάσπαρτες αβάσιμες αγωγές ενός μηχανισμού συλλογικής προσφυγής σε επίπεδο ΕΕ, επιτρέποντας στο δικαστή να έχει τη διακριτική ευχέρεια να μειώνει τα δικαστικά έξοδα που καταβάλει ο ηττηθείς διάδικος, ή στο κράτος να παράσχει νομική βοήθεια σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και σεβόμενο την αρχή της επικουρικότητας·

25. επισημαίνει ότι η διάταξη για την ενημέρωση σχετικά με τις συλλογικές αγωγές διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη δυνατότητα πρόσβασης και την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας, καθώς οι καταναλωτές πρέπει να γνωρίζουν ότι έχουν πέσει θύματα της ίδιας αθέμιτης πρακτικής και ότι έχει εγερθεί σχετική συλλογική αγωγή, μεταξύ άλλων και σε άλλο κράτος μέλος· τονίζει τον αποφασιστικό ρόλο τον οποίο μπορούν να διαδραματίσουν οι οργανώσεις καταναλωτών και το δίκτυο ευρωπαϊκών κέντρων καταναλωτών (ΕΚΚ) στη μετάδοση της πληροφορίας σε όσο το δυνατόν περισσότερα άτομα, ιδίως δε στους πιο ευάλωτους καταναλωτές·
26. προτείνει, προκειμένου να διευκολύνεται η συνεργασία μεταξύ των εγκεκριμένων φορέων να προβαίνουν σε συλλογικές αγωγές, ιδίως σε διασυνοριακές υποθέσεις, να δημιουργηθεί ένα σε απευθείας σύνδεση (on line) μητρώο σε επίπεδο ΕΕ σε σχέση με τις υπάρχουσες και εν εξελίξει υποθέσεις· τονίζει ότι ένα τέτοιο ενιαίο ευρωπαϊκό παράθυρο θα αποτελέσει χρήσιμο μέσον για τους εγκεκριμένους φορείς οι οποίοι σχεδιάζουν να προβούν σε συλλογική προσφυγή εις τρόπον ώστε να εντοπίζουν εάν έχει κινηθεί παρόμοια διαδικασία σε άλλο κράτος μέλος· τονίζει τη σημασία της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών και την εφαρμογή των καλύτερων διαθέσιμων τεχνολογιών προκειμένου να διευκολύνεται η ανταλλαγή πληροφοριών, η ταξινόμηση και η ομαδοποίηση των υποθέσεων·

Χρηματοδότηση των συλλογικών προσφυγών

27. επιβεβαιώνει ότι, προκειμένου να καταστούν πρακτικά δυνατές οι συλλογικές αγωγές, τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίσουν τη διάθεση επαρκών μηχανισμών χρηματοδότησης, σύμφωνα με τις εθνικές διευθετήσεις, οι οποίοι θα πρέπει να έχουν σχεδιαστεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε, αφενός, να μην ενθαρρύνουν την κατάθεση αβάσιμων προσφυγών και, αφετέρου, να μην στερούν τους πολίτες και τις επιχειρήσεις, ιδίως τις ΜΜΕ, από την πρόσβαση στη δικαιοσύνη λόγω ανεπαρκών οικονομικών πόρων·
28. έχει επίγνωση του γεγονότος ότι ορισμένες αντιπροσωπευτικές οντότητες ενδέχεται να μην είναι σε θέση να κινήσουν συλλογικές αγωγές και ότι ελλείψει πόρων μόνο ένας περιορισμένος αριθμός περιπτώσεων μπορεί να αναδειχθεί· καλεί την Επιτροπή, ως εκ τούτου, να εξετάσει σε βάθος τη δυνατότητα δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού ταμείου που θα χρηματοδοτείται από ένα τμήμα των προστίμων που επιβάλλονται για να τιμωρηθούν οι εταιρείες που παραβιάζουν το δίκαιο περί ανταγωνισμού της ΕΕ· προτείνει το ταμείο αυτό να χρησιμοποιηθεί για να καλύψει το κόστος των διασυνοριακών συλλογικών προσφυγών που έχουν ευρωπαϊκή διάσταση, υπό την προϋπόθεση ότι η αντιπροσωπευτική οντότητα θα αποδεικνύει ότι οι πόροι θα χρησιμοποιηθούν για το σκοπό αυτό· τονίζει ότι μια παρόμοια επιλογή θα παράσχει πρόσθετους πόρους για την καταπολέμηση της παράνομης συμπεριφοράς, αλλά και θα αποτελέσει έναν δίκαιο τρόπο χρηματοδότησης των συλλογικών προσφυγών εκ μέρους των καταναλωτών δεδομένου

ότι μέρος των προστίμων θα επιστρέφει έμμεσα στα θύματα· θεωρεί ότι σε κάθε περίπτωση, οι αποζημιώσεις δεν είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση διαδικασιών συλλογικής προσφυγής επειδή πρέπει να αποζημιώνεται μόνο η βλάβη που πράγματι υπέστη ο προσφεύγων· επιμένει, τέλος, στην ανάγκη αποφυγής χρηματοδότησης από τρίτους με σκοπό να προλαμβάνονται οι καταχρήσεις και η δημιουργία μιας "αγοράς αντιδικιών".

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	6.10.2011
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 30 -: 2 0: 1
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Adam Bielan, Lara Comi, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Iliana Ivanova, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Marielle Gallo, Anna Hedh, Constance Le Grip, Emma McClarkin, Σουλβάνα Ράππη, Oreste Rossi, Wim van de Camp
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Alexander Alvaro, Monika Hohlmeier, Axel Voss, Pablo Zalba Bidegain